

Forandring fryder

December har været en tid med forandringer her på redaktionen. Practicus har skiftet format og layout, og vi glæder os over resultatet og til at folde flere nye tiltag ud i 2019. Samtidig har vi sagt til lykke med speciallægetitlen og farvel og TAK til Daniel Faust Nathansen for hans fremragende arbejde som FYAM-redaktør gennem knap fire år. Og sidst, men ikke mindst, har vi budt velkommen til en ny dygtig FYAM-redaktør, Jonas Ebert, som har været med i redaktionen af dette nummer.

Et af de store samtaleemner i 2018 har været lægemangel og uddelegering af opgaver til andre faggrupper. Situationen er velkendt: Vi bliver færre læger, og der bliver flere opgaver, enten fordi de er aftalt, eller fordi patienterne lige så stille siver ud til os. Forventningerne til os er store. Vi skal aflaste sygehusene, og vi er tiltænkt langt større opgaver i det nære sundhedsvæsen. Vi skal passe vores egne patienter, og vi skal binde enderne sammen mellem hospital og kommune. Politikere og planlæggere har en tendens til at glemme, at opgaven skal løftes af kun 3.400 læger til 5,5 mio. borgere. Og løsningen – flere læger, færre opgaver og måske endda bedre økonomi i almen praksis – ligger desværre nok heller ikke og venter lige rundt om hjørnet.

Almen praksis har altid uddelegeret opgaver i egen klinik. Det er der ikke noget nyt i. Først var det til vores sekretærer. Siden blev det til vores sygeplejersker og vores uddannelseslæger. Nu er det til vores jordemødre, social- og sundhedsassistenter, medicinstuderende og laboranter.

Men delegation er ikke uden problemer. Der er også omkostninger. Det bringer faglighed, kontinuitet og overblik

over vores patienter i spil. Vi ved nu, at kontinuitet mellem læge og patient betyder noget for overlevelsen. Men hvor meget kan man fortynde læge-patient-relationen og erstatte lægen med andre faggrupper, uden at der går sundhed tabt? Det ved vi ikke.

Der er ingen lette løsninger eller svar. Og der er heller ikke en "one size fits all"-løsning.

Desværre forsvinder problemet ikke. Sådan som demografien ser ud, er det helt nødvendigt, at vi overvejer, hvilke opgaver almen praksis skal løse – og på hvilket niveau. Det vil være nødvendigt at uddelegere til andre. Nu også uden for eget hus.

Politikerne skal ud af busken, det er ikke alene et praksisproblem. Hvis almen praksis skal kunne binde enderne sammen, så kræver det en kommunal sektor med tilstrækkeligt og kvalificeret personale og en hospitalssektor, som laver gennemarbejdede behandlingsplaner, inden patienterne udskrives. Det kunne være et passende nytårsforsæt. //

God jul og godt nytår.
Og på gensyn i 2019.

Lederen skrives på skift af chefredaktør og FYAM-redaktør. Lederen er et udtryk for skribentens holdning og udtrykker ikke nødvendigvis selskabets holdning.